

4 Els textos periodístics d'opinió

Els textos periodístics d'opinió

Presenten la interpretació de les notícies o a recollir les opinions de periodistes i lectors sobre tota mena de temes.

L'editorial

- És una secció fixa en els diaris i representa l'opinió del mitjà.
- Obre la secció d'opinió, reflecteix la línia ideològica del mitjà.
- Pot contenir seqüències expositives i argumentatives.
- Estil rigorós i precís, d'una certa solemnitat, sense concessions que l'allunyin del to seriós que requereix.
- **Estructura**
 - plantejament del tema relacionat amb l'actualitat,
 - exposició dels raonaments
 - conclusió

L'article d'opinió

- Es tracta d'un article periodístic que expressa les idees de qui signa el text.
- Pot tractar sobre qualsevol tema, relacionat amb l'actualitat o no.
- L'autor pot ser un periodista o bé una persona rellevant dins de la seva activitat professional, els judicis de la qual —i també el seu estil— poden interessar el públic.
- Permet un estil lliure, obert a la subjectivitat; també admet la presència de la primera persona i un títol breu però suggerent, fins i tot impactant.
- Aquest gènere textual sol tenir una estructura argumentativa, però el text pot reposar en patrons narratius, descriptius i expositius.
- Els autors hi poden donar el to i la perspectiva que desitgin i els recursos solen ser molt variats: pot prendre l'aparença de relat; incloure interpel·lacions al lector, metàfores, jocs de paraules o ironia.

La crònica

- Presenta un fet d'actualitat que el periodista —un enviat especial o un corresponsal— ha viscut en el mateix lloc dels fets, on ha pogut recollir detalls informatius, opinions, testimonis; el cronista hi aporta la seva pròpia impressió.
- Combina els elements de la notícia o el reportatge, segons l'extensió, amb la presentació de l'opinió de qui redacta el text.
- Hi ha cròniques especialitzades segons el lloc al qual el periodista està desplaçat —locals o internacionals— o segons la temàtica —polítiques, culturals, socials, esportives.

Les cartes dels lectors

- Per mitjà de les cartes, els lectors exposen el seu punt de vista sobre tota mena de qüestions (comentaris sobre articles i notícies, observacions pròpies sobre temes d'actualitat, agraïments, preguntes, peticions públiques, queixes...).

La crítica

- És un text informatiu i valoratiu que comenta una obra artística o un espectacle que ha estat exposat o presentat al públic.
- El crític, una persona experta en una determinada activitat cultural, facilita de manera expositiva dades objectives sobre l'obra o els autors i també aporta, basant-se en el seu criteri, una valoració raonada i rigorosa sobre l'obra.

La substitució pronominal dels complements verbals

Pronoms febles que substitueixen el CD

1a persona: **em, ens**. *M'has ajudat sempre. Ens has ajudat sempre.*

2a persona: **et, us**. *Nosaltres et portarem a la ciutat. Nosaltres us portarem a la ciutat.*

3a persona:

- CD determinat: **el, la, els, les**. *Ella ha fet la maleta. Ella l'ha feta.*
- CD indeterminat: **en**. *En Joan compra tres gelats. En Joan en compra tres.*
- CD neutre: **ho**. *Sempre expliques allò de la teva veïna. Sempre ho expliques.*
- Reflexiu o recíproc: **es**. *La Lídia es venta. Cada dia s'estimen més.*

Pronoms febles que substitueixen el CI

1a persona: **em, ens**. *Els espinacs no m'agraden gens. Ens fas una foto, si us plau?*

2a persona: **et, us**. *Et dedico un poema. Us envio flors.*

3a persona:

- CI singular: **li**. *Regalo flors a la iaia. Li regalo flors.*
- CI singular combinat amb pronoms de CD definit: **hi**. *Dona el bolígraf al tutor. Dona-l'hi.*
- CI plural: **els**. *Ella reclama els danys a les responsables. Ella els reclama els danys.*
- Reflexiu o recíproc: **es**. *Cadascú ha de fer-se el llit. Elles s'envien cartes.*

Pronoms febles que substitueixen el complement de règim verbal

Complements introduïts per la preposició **de**: se substitueixen pel pronom **en**.

Parlem de coses serioses. Parlem-ne.

Complements introduïts per altres preposicions: se substitueixen pel pronom **hi**.

Lluitem contra el racisme. Hi lluitem.

Pronoms febles que substitueixen el CC

- Complements circumstancials de lloc introduïts per la preposició **de**: **en**. *Ara venim de la manifestació. Ara **en** venim.*
- Complements introduïts per altres preposicions: **hi**. *Voleu venir a Vic? **Hi** voleu venir?*
- Les locucions adverbials **de pressa, de bocaterrosa, de gairell, de puntetes...** se substitueixen pel pronom **hi** malgrat que comencin per la preposició **de**, perquè fan de complement circumstancial de mode. *La metgessa va demanar amablement al nen que es col·loqués de bocaterrosa (que s'**hi** col·loqués). Caminava de puntetes per no despertar la mare (**hi** caminava).*

Pronoms febles que substitueixen l'atribut

- Atribut no determinat: **ho**. *Ella és cantant. Ella **ho** és. En Gabriel sembla intel·ligent. En Gabriel **ho** sembla.*
- Atribut determinat: **el, la, els, les**. *Ella és la millor cantant. Ella l'és.*
- Atribut quantificat o emfatitzat: **en**. *És molt maco! Que **n**'és, de maco!*

Pronoms febles que substitueixen el predicatiu

- Sintagma adjectival i sintagma preposicional: **hi**. *He quedat sorprès. **Hi** he quedat.*
- Amb verbs com *fer-se* o *dir-se*: **en**. *M'he fet soci del gimnàs. Me **n**'he fet.*

Cl 3a per. sg. + CD definit

El pronom **li** es transforma en **hi** i ocupa el segon lloc en el grup pronominal quan es combina amb pronoms de CD definit: **el, la, els, les**.

*Fa el resum + a ell/a, vostè: **L'hi** fa.*

*Fa els resums + a ell/a, vostè: **Els hi** fa.*

*Fa la carta + a ell/a, vostè: **La hi** fa.*

*Fa les cartes + a ell/a, vostè: **Les hi** fa.*

Els pronoms

Verbs pronominals

- Alguns verbs **es conjuguen amb un pronom**: caure-hi, haver-hi, sentir-hi, tocar-hi, tornar-s'hi, veure-hi.

Ara hi caic. Hi havia moltes cases. Ja hi sent. No hi toca; és ben boig.

Sempre s'hi torna. No hi veu gaire.

- N'hi ha que **es conjuguen amb dos pronoms**: anar-se'n, sortir-se'n

Se n'ha anat. Te'n sortiràs.

- D'altres, en canvi, **es conjuguen sense pronom**: baixar, callar, riure, sortir

Va baixar del cotxe. Ha callat de seguida.

No riu mai. Ha sortit del camí.

El pronom se no substitueix el complement indirecte de 3a persona, excepte en els casos en què el verb té un sentit reflexiu o recíproc: *Es pentinen. Es miren els peus.*

